

Modulul 4

Metode și parametri – C#

itacad
you@technology

Microsoft
.NET

Overview

- ▶ Utilizarea metodelor
- ▶ Utilizarea parametrilor
- ▶ Utilizarea metodelor supraîncărcate (overloaded)

2

- Pentru a putea fi mai ușor de menținut și depanat, o aplicație este împărțită pe mai multe unități funcționale. Un alt avantaj al acestei divizări este reutilizarea codului - aceeași unitate de cod apare de mai multe ori în aplicație.
- Aceste unități de cod, funcționale, se numesc metode. O metodă este un membru al unei clase care face o anumită acțiune sau care returnează o anumită valoare.
- După completarea acestui modul studentul va fi capabil să:
 - Creeze metode statice care primesc parametri și returnează o anumită valoare
 - Transmite parametri în diverse moduri
 - Declare și să folosească proceduri supraîncărcate

Definirea metodelor

- **Main** este un exemplu de metodă

```
using System;
class ExampleClass
{
    static void ExampleMethod( )
    {
        Console.WriteLine("Example method");
    }
    static void Main( )
    {
        // ...
        ExampleMethod();
    }
}
```

3

- O metodă constă în mai multe instrucțiuni grupate sub un anumit nume. Ea poate fi asemănată cu o funcție, cu o procedură sau cu o subrutină.
 - Codul din prezentare conține trei metode:
 - **Main()** este punctul de intrare în orice aplicație
 - **WriteLine()** face parte din *.NET Framework* fiind o metodă statică din clasa **System.Console**
 - **ExampleMethod()** este o metodă din interiorul clasei **ExampleClass** și apelează metoda **WriteLine()**
 - În **C#**, toate metodele aparțin unei clase, ceea ce contrastează cu celelalte limbaje precum **C**, **C++**, **Visual Basic**, care permit funcții globale
 - **Crearea unei metode**
 - **Numele metodei**
 - Nu trebuie să aibă același nume cu cel al unei variabile, constante sau alt element din acea clasă
 - Poate fi orice identificator permis în **C#** și este **case-sensitive**
 - **Lista de parametri**
 - Numele metodei este urmat de o listă de parametri între paranteze. Parantezele trebuie întotdeauna să existe, chiar dacă metoda nu are niciun parametru
 - **Corpul metodei**
 - După paranteze urmează corpul metodei, care se află între acolade
- ```
static void MethodName()
{
 method body
}
```

## Apelul unei metode



- ▶ Apelul unei metode din aceeași clasă
  - ▶ Numele metodei + lista de parametri în paranteză
- ▶ Apelul unei metode dintr-o clasă diferită
  - ▶ Indicarea clasei din care face parte metoda
  - ▶ Metoda trebuie să fie publică

4

### ➤ Apelul unei metode

- Se realizează specificând numele metodei și lista de parametri între paranteze rotunde. Parantezele apar chiar dacă nu există niciun parametru: **MethodName()**
- În exemplul următor se execută instrucțiunile din **Main()**. Mai întâi se va afișa mesajul "The program is starting". Urmează apelul metodei **ExampleMethod()** din aceeași clasă, care prindează "Hello, World". La sfârșit, controlul este dat instrucțiunii următoare apelului metodei, care va afișa mesajul "The program is ending".

```
using System;
class ExampleClass
{
 static void ExampleMethod()
 {
 Console.WriteLine("Hello, world");
 }
 static void Main()
 {
 Console.WriteLine("The program is starting");
 ExampleMethod();
 Console.WriteLine("The program is ending");
 }
}
```

➤ Apelul metodelor din interiorul altor clase

- Pentru a putea apela o metodă dintr-o altă clasă trebuie:
  - Specificată clasa care conține metoda
ClassName.MethodName( );
  - Declararea metodei în interiorul clasei de care aparține trebuie realizată cu **public**

▪ Următorul exemplu arată cum este apelată metoda **TestMethod()** din clasa **A** în interiorul lui **Main()** din clasa **B**

using System;

class A

{

public static void TestMethod( )

{

Console.WriteLine("This is TestMethod in class A");

}

}

class B

{

static void Main( )

{

A.TestMethod( );

}

}

▪ Dacă, în exemplul de mai sus, s-ar înlătura numele clasei care precedă **TestMethod()**, compilatorul ar încerca să găsească metoda în clasa **B**. Deoarece nu există nicio metodă cu acest nume în clasa **B**, se va afișa mesajul următor: "The name 'TestMethod' does not exist in the class or namespace 'B'."

▪ Dacă metoda **TestMethod()** nu ar fi declarată publică în clasa **A**, aceasta ar fi considerată privată, implicit. În acest caz, la compilare se va primi mesajul: "'A.TestMethod()' is inaccessible due to its protection level."

▪ **public** și **private** specifică gradul de accesibilitate asupra metodei din afara clasei

Instrucțiunea **return**

- ▶ Returnare imediată
- ▶ Returnare condiționată:

```
static void ExampleMethod()
{
 int numBeans;
 //...
 Console.WriteLine("Hello");
 if (numBeans < 10)
 return;
 Console.WriteLine("World");
}
```

5

- Instrucțiunea **return** poate fi folosită pentru întoarcerea imediată la programul care a apelat metoda. Dacă aceasta nu există, întoarcerea va avea loc după executarea ultimei instrucțiuni din metodă
- În următorul exemplu se va afișa "Hello", după care se va întoarce la programul apelant.

```
static void ExampleMethod()
{
 Console.WriteLine("Hello");
 return;
 Console.WriteLine("World");
}
```

- Utilizarea nu este utilă în acest caz, pentru că nu se va afișa niciodată continuarea. În situația în care compilatorul de C# are alarmele activate la nivelul 2 sau mai sus, acesta va printa mesajul: "Unreachable code detected."
- De obicei, instrucțiunea **return** se execută atunci când o condiție este îndeplinită, verificarea făcându-se cu instrucțiunea **if** sau **switch**

```
static void ExampleMethod()
{
 int numBeans;
 //...
 Console.WriteLine("Hello");
 if (numBeans < 10)
 return;
 Console.WriteLine("World");
}
```

Metode ce întorc valori

- Metoda va avea un tip diferit de **void**
- Instrucțiunea **return** va returna o expresie
- Metodele **non-void** returnează o valoare

```
static int TwoPlusTwo() {
 int a,b;
 a = 2;
 b = 2;
 return a + b;
}

public static void Main()
{
 int x;
 x = TwoPlusTwo();
 Console.WriteLine(x);
}
```

6

- Instrucțiunea **return** poate fi folosită și pentru a întoarce o valoare. Pentru aceasta trebuie:
  - Ca declararea metodei să conțină tipul valorii ce va fi returnată
  - Să fie adăugată o instrucțiune **return** în corpul metodei
  - Să fie specificată valoarea care trebuie returnată în instrucțiunea **return**
- Pentru a declara o metodă cu un tip, trebuie înlocuit cuvântul cheie **void** cu tipul corespunzător.
- Instrucțiunea **return** va da controlul imediat programului apelant și va returna o valoare rezultată în urma evaluării expresiei ce urmează după **return**.
- Exemplul din slide prezintă o metodă care returnează o valoare de tip **int**: **TwoPlusTwo()**. Rezultatul este păstrat într-o variabilă locală din **Main()**, **x**, care este afișată după aceea.
- Metodele **non-void** trebuie să întoarcă o valoare, ceea ce înseamnă că trebuie să existe cel puțin o instrucțiune **return** în corpul metodei. Dacă la compilare se detectează că nicio instrucțiune **return** nu există, se va primi mesajul de eroare: "Not all code paths return a value."
- Același mesaj de eroare este întors și dacă se detectează că nu toate căile din program conțin o instrucțiune **return**:

```
static int Method()
{
 int x;
 if (x < 10)
 return x;
}
```

- Instrucțiunea **return** returnează o singură valoare. Dacă este necesară returnarea mai multor valori se vor adăuga noi parametri precedați de unul dintre cuvintele cheie **ref** sau **out**. Mai multe detalii despre **ref** și **out** se află în slide-urile următoare.

Utilizarea variabilelor locale

- ▶ Variabile locale
  - ▶ Create la începutul metodei
  - ▶ Private pentru metodă
  - ▶ Distruse la ieșirea din metodă
- ▶ Variabile partajate
  - ▶ Variabilele de clasă pot fi partajate
- ▶ Conflicte de nume
  - ▶ Variabila locală are același nume cu o variabilă de clasă

7

➤ Fiecare metodă are un set de variabile locale pe care le folosește în interiorul acesteia. Aceste variabile nu sunt vizibile din exteriorul metodei.

➤ Variabile locale

- Variabilele locale pot fi incluse în corpul metodei ca în exemplul ce urmează:

```
static void MethodWithLocals()
{
 int x = 1; // Variable with initial value
 ulong y;
 string z;
 ...
}
```

- Variabilele care sunt declarate într-o metodă sunt complet separate de cele din altă metodă chiar dacă au același nume.
- Memoria necesară pentru fiecare variabilă este alocată în momentul în care metoda este apelată și este eliberată la sfârșitul execuției acesteia. De aceea, valorile variabilelor nu sunt păstrate de la o apelare la alta.

➤ Variabile partajate

- Considerăm următorul cod care numără de câte ori o metodă este apelată

```
class CallCounter_Bad
{
 static void Init()
 {
 int nCount = 0;
 }
 static void CountCalls()
 {
 int nCount;
 ++nCount;
 Console.WriteLine("Method called {0} time(s)", nCount);
 }
 static void Main()
 {
 Init();
 CountCalls();
 CountCalls();
 }
}
```

- Acest program nu poate funcționa dintr-un motiv important: variabila **nCount** din **Init()** nu este aceeași cu variabila **nCount** din **CountCalls()**. Nu contează de câte ori este apelată metoda **CountCalls()**, variabila **nCount** va fi distrusă de fiecare dată când se termină execuția.

- Varianta corectă a programului este:

```
class CallCounter_Good
{
 static int nCount;
 static void Init()
 {
 nCount = 0;
 }
 static void CountCalls()
 {
 ++nCount;
 Console.Write("Method called " + nCount + " time(s).");
 }
 static void Main()
 {
 Init();
 CountCalls();
 CountCalls();
 }
}
```

- De data aceasta, variabila **nCount** este declarată la nivelul clasei, nu la nivelul metodei. În acest fel va fi vizibilă în toate metodele ce aparțin clasei

➤ Conflicte de nume

- În C# poți numi o variabilă locală la fel ca o variabilă la nivel de clasă, dar acest fapt poate duce la consecințe neașteptate.
- În următorul exemplu **numItems** este declarată ca o variabilă la nivelul clasei **ScopeDemo**, cât și ca variabilă locală pentru metoda **Method1()**. Cele două variabile sunt complet diferite

```
class ScopeDemo
{
 static int numItems = 0;
 static void Method1()
 {
 int numItems = 42;
 ...
 }
 static void Method2()
 {
 numItems = 61;
 }
}
```

- Deoarece compilatorul nu va trimite niciun mesaj de alertare atunci când variabilele locale și cele de clasă au același nume, ați putea folosi o convenție de nume pentru a deosebi cele două tipuri de variabile.

Declararea și apelul parametrilor

- ▶ Declararea parametrilor
  - ▶ Se plasează între paranteze după numele metodei
  - ▶ Se declară numele și tipul parametrilor
- ▶ Apelul metodelor cu parametri
  - ▶ Se înlocuiește numele parametrilor cu valori

```
static void MethodWithParameters(int n, string y)
{ ... }

MethodWithParameters(2, "Hello, world");
```

8

➤ Parametrii permit dezvoltatorului să transmită informații în și din interiorul metodei. La declararea unei metode se pot specifica parametrii acesteia, care urmează după numele metodei, între paranteze rotunde. În exemplele anterioare, nici o metodă nu a avut parametri.

➤ Declararea parametrilor

- Parametrii sunt declarați între paranteze rotunde după numele metodei. Pentru fiecare parametru se specifică numele acestuia și tipul. Parametrii sunt separați prin virgulă.
- În exemplul din slide, metoda **MethodWithParameters()** are doi parametri separați prin virgulă:
  - **n** de tip **int**
  - **y** de tip **string**

➤ Apelul metodelor cu parametri

- În momentul în care o metodă este apelată, parametrii sunt înlocuiți de valorile acestora.
- În exemplul următor avem două apelări ale metodei. În fiecare caz valorile parametrilor **n** și **y** sunt determinate și sunt înlocuite atunci când începe execuția metodei **MethodWithParameters()**.

```
MethodWithParameters(2, "Hello, world");
int p = 7;
string s = "Test message";
MethodWithParameters(p, s);
```

 itacad
you@technology

Microsoft
.NET

Transmiterea parametrilor

► Există trei metode de transmitere a parametrilor

in	• Transmitere prin valoare
in out	• Transmitere prin referință
out	• Parametrii de output

9

► Parametrii pot fi transmiși în diferite feluri:

▪ **Prin valoare**

- Aceștia mai sunt numiți parametri de intrare pentru că sunt transmiși în interiorul metodei, dar niciodată invers.

▪ **Prin referință**

- Mai sunt numiți parametri *in/out*, pentru ca sunt transmiși metodei, apoi retransmiși în exterior.

▪ **Prin output**

- Denumiți și parametri de ieșire, pentru că informația poate fi transmisă doar în exterior și nu invers.

Transmitere prin valoare

► Mecanismul implicit de transmitere a parametrilor

- Valoarea parametrului este copiată
- Variabila poate fi modificată în interiorul metodei
- Modificările nu au niciun efect în exterior

```
static void AddOne(int x)
{
 x++; // Increment x
}
static void Main()
{
 int k = 6;
 AddOne(k);
 Console.WriteLine(k); // Displays 6, not 7
}
```

10

- De cele mai multe ori, într-o aplicație, parametrii sunt de intrare. De aceea, dacă nu se specifică nicio caracteristică, parametrul este considerat de intrare.
- Parametrul transmis prin valoare este definit prin specificarea tipului și numelui variabilei. Când metoda este apelată, un nou spațiu de memorie este alocat pentru parametri și sunt copiate acolo valorile acestora.
- Valoarea care este transmisă metodei trebuie să fie de același tip cu parametrii sau de un tip care este compatibil pentru conversie. În interiorul metodei se poate scrie cod care modifică parametrii, însă schimbările nu se vor observa din exterior. Valoarea parametrului, la sfârșitul metodei, va fi la fel ca la început.
- Următorul exemplu ilustrează cele spuse mai sus:

```
static void AddOne(int x)
{
 x++;
}
static void Main()
{
 int k = 6;
 AddOne(k);
 Console.WriteLine(k); // Display the value 6, not 7
}
```

Transmiterea prin referință

- ▶ Ce este un parametru referință?
  - ▶ O referință către o adresă de memorie
- ▶ Utilizarea unui parametru referință
  - ▶ Cuvântul cheie **ref** apare în definirea și apelul metodei
  - ▶ Schimbările din interiorul metodei sunt vizibile și în exterior
  - ▶ Parametrul **trebuie** inițializat înainte de apelul metodei

11

➤ Ce este un parametru referință?

▪ Un parametru referință este o referință către o zonă de memorie. Spre deosebire de un parametru valoare, acesta nu rezervă o nouă zonă de memorie pentru a păstra valoarea.

▪ Declararea unui parametru referință

Pentru a declara un parametru referință trebuie specificat, în plus, pe lângă tip și nume, cuvântul cheie **ref**

```
static void ShowReference(ref int nId, ref long nCount)
{
 // ...
}
```

➤ Utilizarea mai multor tipuri de parametri

▪ Cuvântul cheie **ref** se aplică doar parametrului care urmează după el, nu întregii liste de parametri. Fiecare parametru, referință conține **ref** în definiția lui. În exemplul următor, **nId** este transmis prin referință, iar **longVar** prin valoare:

```
static void OneRefOneVal(ref int nId, long longVar)
{
 // ...
}
```

➤ Potrivirea tip-valoare

▪ La apelarea metodei parametrul referință sunt precedați de cuvântul cheie **ref**. Valoarea variabilei la apelare trebuie să corespundă tipului variabilei din definiția metodei și nu poate fi o constantă sau o expresie.

```
int x = 10;
long q = 20;
ShowReference(ref x, ref q);
```

- Dacă la apelare nu se specifică **ref**, atunci se va primi următoarea eroare de compilare: "Cannot convert from 'int' to 'ref int'."

➤ Modificarea unui parametru referință

- Dacă se modifică parametrul referință în interiorul metodei, schimbarea va avea loc la nivel global, adică și în exteriorul metodei, pentru că se modifică aceeași zonă de memorie.

```
static void AddOne(ref int x)
{
 x++;
}
static void Main()
{
 int k = 6;
 AddOne(ref k);
 Console.WriteLine(k); // Display the value 7
}
```

➤ Asignarea parametrului referință înainte de apelare

- Parametrul referință trebuie să fie inițializat cu o valoare înainte de a fi folosit. În exemplul de mai sus acesta este inițializat în **Main()** cu valoarea 6.
- Dacă în metoda **Main()** ar fi fost următorul cod, compilatorul ar fi afișat eroarea: "Use of unassigned local variable 'k.'"

```
int k;
AddOne(ref k);
Console.WriteLine(k);
```

Parametrii de output

- ▶ Ce sunt parametrii de ieșire?
  - ▶ Valorile sunt transmise spre exterior
- ▶ Utilizarea parametrilor de ieșire
  - ▶ La fel ca **ref**, doar că valorile nu sunt transmise în metodă
  - ▶ Se folosește cuvântul cheie **out**

```
static void OutDemo(out int p)
{
 // ...
}

int n;
OutDemo(out n);
```

12

➤ Ce sunt parametrii de output?

- Parametrii de ieșire sunt la fel ca parametrii referință, doar că ei pot fi transmiși doar într-un singur sens: din metodă spre exterior. Ei reprezintă niște referințe către zone de memorie care păstrează o anumită informație. Față de parametrii valoare, aceștia nu trebuie neapărat inițializați înainte de apelul metodei.
- Sunt foarte utili când se dorește transmiterea unui grup de valori în exterior sau când nu se dorește inițializarea parametrilor dinainte.

➤ Utilizarea parametrilor de output

- Pentru a declara un parametru de ieșire se folosește cuvântul cheie **out** plasat înaintea tipului, la fel ca în exemplul din slide.
- Pentru fiecare parametru de *output* se specifică separat acest lucru: **out** va preceda pe fiecare în parte în declararea metodei. La fel se întâmplă și când este apelată metoda.
- În interiorul metodei parametrul nu va fi tratat preferențial, ci ca orice altă variabilă.

Liste variabile de parametrii

- ▶ Cuvântul cheie **params**
- ▶ Se declară ca un vector la sfârșit
- ▶ Întotdeauna transmitere prin valoare

```
static long AddList(params long[] v)
{
 long total, i;
 for (i = 0, total = 0; i < v.Length; i++)
 total += v[i];
 return total;
}
static void Main()
{
 long x = AddList(63,21,84);
 //sau
 long x = AddList(new long[]{63, 21, 84})
}
```

13

➤ Declararea metodelor cu număr de parametrii variabil

- Pentru a specifica existența unui număr variabil de parametrii se folosește cuvântul cheie **params**.
- Pentru fiecare metodă nu există mai mult de un singur parametru **params**.
- Întotdeauna parametrul **params** se declară după ceilalți parametri, la sfârșit.
- Lista de parametri de lungime variabilă este un vector unidimensional.

➤ Transmiterea valorilor

- Când se apelează o metodă cu număr variabil de parametri, aceștia pot fi specificați în două moduri:

- Fiecare valoare în parte separată prin virgulă
- Ca un vector de valori

- Următorul exemplu evidențiază ambele tehnici:

```
static void Main()
{
 long x;
 x = AddList(63, 21, 84); // List
 x = AddList(new long[] { 63, 21, 84 }); // Array
}
```

- Indiferent care dintre modalități este folosită, în metodă se va considera că parametrii au fost transmiși într-un vector. Se poate folosi proprietatea **Length** a unei vector pentru a afla câți parametri au fost transmiși.
- Parametrii declarați cu **params** sunt transmiși prin valoare, ceea ce înseamnă că orice modificare în interiorul metodei nu va fi vizibilă în exterior.

Concluzii transmitere parametri

► Mecanisme

- Transmiterea prin valoare e cea mai întâlnită
- Întoarcerea cu **return** e utilizată pentru o singură valoare
- Pentru vector, liste etc. se folosește **ref** sau **out**
- Folosiți **ref** doar dacă datele sunt transmise și **in** și **out**

► Eficiență

- Transmiterea prin referință este cea mai eficientă deoarece nu se copiaza datele ci se indica unde sunt acestea.

14

► Fiind foarte multe posibilități de a alege parametrii, un dezvoltator trebuie sa țină cont de următoarele criterii:

► Mecanisme

- Parametrii transmiși prin valoare oferă o formă limitată de protecție, ce constă în faptul că orice schimbare asupra acestora, în metodă, nu va fi transmisă în afară. Aceasta sugerează că, în afară de situația în care se dorește transmiterea informației în exterior, parametrii valoare sunt cei recomandați.
- Dacă trebuie transmisă informație din metodă spre programul apelant se poate utiliza instrucțiunea **return**. Aceasta este ușor de folosit numai că nu poate întoarce decât o singură valoare. Pentru mai multe valori utilizați **ref** (comunicare în ambele direcții) sau **out** (transfer de informație din metodă)

► Eficiență

- Pentru tipurile predefinite este mai eficient să fie transmise prin valoare.
- Nu există un set de reguli exact pentru a implementa un program eficient și, de multe ori, trebuie considerate, pentru o aplicație, mai degrabă corectitudinea, stabilitatea și robustețea înaintea eficienței.

Metode recursive

- O metodă se poate apela singură

```
static ulong Fibonacci(ulong n)
{
 if (n <= 2)
 return 1;
 else
 return Fibonacci(n-1) + Fibonacci(n-2);
}
```

15

- O metodă se poate apela pe ea însăși, această tehnică numindu-se **recursivitate**. Recursivitatea este foarte utilă mai ales în manipularea unor tipuri de date mai complexe, precum listele sau arborii
- Metodele în C# pot fi recursive mutual: **A** apelează **B**, iar **B** apelează din nou **A**
- Un exemplu de recursivitate:

- **Șirul lui Fibonacci**

- Primii doi termeni au valoarea 1
- De la termenul 3 în sus, fiecare se calculează ca suma dintre ultimii doi termeni. Exemplu: termenul 3 este calculat ca suma dintre termenul 1 și 2

- Implementarea metodei Fibonacci este următoarea:

```
static ulong Fibonacci(ulong n)
{
 if (n <= 2)
 return 1;
 else
 return Fibonacci(n-1) + Fibonacci(n-2);
}
```

- Orice metodă recursivă trebuie să aibă o condiție de terminare, în exemplu condiția fiind **n<=2**

 itacad
you@technology

Microsoft
.NET

Semnătura unei metode

- ▶ Trebuie să fie unică în interiorul clasei
- ▶ Definiția unei semnături

Definiția semnăturii

- Numele metodei
- Tipul parametrilor
- Modul de trimitere al parametrilor
- Numărul de parametri

Fără efect asupra semnăturii

- Numele parametrilor
- Tipul valorii întoarse

16

➤ Semnătura unei metode este folosită de compilator pentru a face diferența între metodele aceleiași clase. Nu pot exista două metode cu aceeași semnătură, aparținând aceleiași clase.

➤ **Definiția unei semnături**

- Semnătura unei metode constă în nume, numărul de parametri, tipul parametrilor și determinanții acestora (**out**, **ref**).
- Următoarele trei metode au semnături diferite, deci pot fi declarate în aceeași clasă:

```
static int LastErrorCode()
static int LastErrorCode(int n)
static int LastErrorCode(int n, int p)
```

➤ **Elemente care nu afectează semnătura**

- Valoarea returnată nu intră în definiția semnăturii. Următoarele două metode au aceeași semnătură:

```
static int LastErrorCode(int n)
static string LastErrorCode(int n)
```

- De asemenea, semnătura nu include numele parametrilor. Următoarele două metode au aceeași semnătură, chiar dacă numele parametrilor este diferit:

```
static int LastErrorCode(int n)
static int LastErrorCode(int x)
```

Declararea unei metode supraîncărcate

- ▶ Metode care au același nume în interiorul clasei
  - ▶ Se disting prin lista de parametri

```
class OverloadingExample
{
 static int Add(int a, int b)
 {
 return a + b;
 }
 static int Add(int a, int b, int c)
 {
 return a + b + c;
 }
 static void Main()
 {
 Console.WriteLine(Add(1,2) +
 Add(1,2,3));
 }
}
```

17

- Metodele supraîncărcate sunt metode cu același nume, din cadrul aceleiași clase. Compilatorul le deosebește prin listele de parametri
- În exemplul din slide, sunt definite două metode **Add**, iar în funcția **Main()** sunt apelate tot două. Deși ambele metode au același nume, compilatorul face diferența între ele prin listele de parametri.
- Prima metodă primește doi parametri de tip **int**. A doua metodă **Add** are trei parametri tot **int**. Pentru că listele de parametri diferă, compilatorul va ști despre care dintre metode este vorba la apelare.
- Denumirile nu pot fi aceleași pentru o metodă și o variabilă/constantă/enumerare. Următorul cod este greșit:

```
class BadMethodNames
{
 static int k;

 static void k() {
 // ...
 }
}
```

Utilizarea metodelor supraîncărcate

- ▶ Se folosesc atunci când:
  - ▶ Aveți metode similare care au nevoie de parametri diferiți
  - ▶ Vreți să adăugați funcționalități noi la o metodă existentă
- ▶ Evitați să le folosiți pentru că:
  - ▶ Sunt greu de menținut
  - ▶ Sunt greu de depanat

18

➤ Presupunem că avem situația în care trebuie create două metode care afișează un mesaj de salut unui utilizator. Numele utilizatorului poate fi cunoscut uneori, alteori nu. O variantă ar fi următoarea:

```
class GreetDemo
{
 static void Greet()
 {
 Console.WriteLine("Hello");
 }
 static void GreetUser(string Name)
 {
 Console.WriteLine("Hello " + Name);
 }
 static void Main()
 {
 Greet();
 GreetUser("Alex");
 }
}
```

➤ Codul va merge, dar clasa va avea două metode care fac același lucru. O variantă mai corectă este folosind metode supraîncărcate:

```
class GreetDemo
{
 static void Greet()
 {
 Console.WriteLine("Hello");
 }
}
```

```
static void Greet(string Name)
{
 Console.WriteLine("Hello " + Name);
}
static void Main()
{
 Greet();
 Greet("Alex");
}
}
```

➤ Metodele supraîncărcate sunt foarte utile atunci când se dorește adăugarea de noi funcționalități codului existent. Exemplul următor ilustrează acest lucru:

```
class GreetDemo
{
 enum TimeOfDay { Morning, Afternoon, Evening }
 static void Greet()
 {
 Console.WriteLine("Hello");
 }
 static void Greet(string Name)
 {
 Console.WriteLine("Hello " + Name);
 }
 static void Greet(string Name, TimeOfDay td)
 {
 string Message = "";
 switch(td)
 {
 case TimeOfDay.Morning:
 Message="Good morning";
 break;
 case TimeOfDay.Afternoon:
 Message="Good afternoon";
 break;
 case TimeOfDay.Evening:
 Message="Good evening";
 break;
 }
 Console.WriteLine(Message + " " + Name);
 }
 static void Main()
 {
 Greet();
 Greet("Alex");
 Greet("Sandra", TimeOfDay.Morning);
 }
}
```

➤ Deși metodele supraîncărcate sunt folositoare în unele cazuri, utilizarea lor frecventă în cadrul aceleiași clase poate duce la dificultăți în menținerea și localizarea erorilor.

Sumar

- ▶ Utilizarea metodelor
- ▶ Utilizarea parametrilor
- ▶ Utilizarea metodelor supraîncărcate (overloaded)